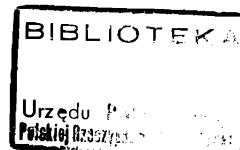

9 stycznia 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *HD/r 9/00*

Nr 2738.

Kl. 21 c 21.

Siemens & Halske Aktiengesellschaft
(Berlin, Niemcy).

**Płyta zaciskowa w formie koryta do muf końcowych lub innych przyrządów
do przewodów prądu słabego.**

Zgłoszono 25 marca 1921 r.

Udzielono 2 września 1925 r.

Pierwszeństwo: 25 czerwca 1919 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy płyty zaciskowej w formie koryta, przeznaczonej do muf końcowych lub innych przyrządów do przewodów prądu słabego i napełnionej olejem o ciężarze gatunkowym mniejszym od ciężaru gatunkowego wody, w celu wytworzenia dużej izolacji powierzchniowej.

Znane dotychczas płyty zaciskowe tego rodzaju składają się bądź z metalowego koryta, którego dno jest przebite i zamknięte płytą izolacyjną z umocowanymi w niej zaciskami, bądź też składają się z koryta, wykonanego całkowicie z materiału izolacyjnego, w którego dnie są osadzone zaciski.

W pierwszym sposobie wykonania trudno jest utrzymywać całkowitą szczelność

w styku metalu z materiałem izolacyjnym. Zadawalający rezultat osiągnąć dotąd tylko wtedy, kiedy otwór w dnie koryta, wykonanego z odlewu metalowego, np. z żelaza lanego, zamyka się materiałem izolacyjnym starannie dobranego gatunku przez prasowanie, dzięki czemu otrzymuje się bardzo szczelne połączenie materiału izolacyjnego z szorstką powierzchnią metalu. Wynik pomyślny zależy całkowicie od dobroci materiału izolacyjnego i od staranności wykonania.

Drugi z wymienionych wyżej sposobów wykonania, w którym koryto jest zrobione z jednej sztuki materiału izolacyjnego, najlepiej przez prasowanie, gwarantuje wpraw-

dzie zupełną szczelność, lecz wymaga dużej grubości ścianek dla nadania korytu niezbędnej wytrzymałości. Ponieważ koryto musi być mocno zrubowane z częścią, na której się montuje, wskutek czego powstają w niem naprężenia, przeto przy zbyt małej wytrzymałości koryto po dłuższym lub krótszym czasie pęka i olej z niego wycieka. Koryta o dużych wymiarach na bardzo wiele zacisków wymagają szczególnie dużej grubości ścianek, a więc bardzo dużego zużycia materiału izolacyjnego i dużo miejsca.

Dla uniknięcia wyżej wyłuszczonej niedogodności w wynalazku niniejszym ciało izolacyjne, w którym są osadzone zaciski, jest połączone z ciałem metalowem usztywniającem. W tem wykonaniu niemożliwe jest wyciekanie oleju przez nieszczelne miejsca styków, z drugiej strony niema okazji do powstawania szczelin i pęknięć, przez które może również wycieć olej. Jako ciało usztywniające służy najlepiej koryto z żelaza lanego, w którym część izolacyjna z umocowanemi w niej zaciskami jest urządzona w taki sposób, że wewnętrzne powierzchnie koryta z żelaza lanego są pokryte ciągłą warstwą materiału izolacyjnego aż ponad wysokość normalnej powierzchni oleju.

Na rysunku jest przedstawiony przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 podaje przekrój poprzeczny przez płytę zaciskową, fig. 2 przedstawia część płyty zaciskowej w rzucie poziomym.

W dnie *a* ebonitowego lub temu podobnego koryta *b* są osadzone zaciski lub inne części łączące *c*. Na dnie *a* są urządzone występy *d*, skierowane ku górze, rurowate i otaczające zaciski *c*. Dzięki tym występom woda osiadająca jest utrzymywana zdala od zacisków *c*. Koryto *b* tworzy wewnętrzne pokrycie drugiego koryta *e*, służącego jako ciało usztywniające, wykonanego z lanego żelaza lub z innego metalu i posiadającego w dnie otwór *f*, przepuszczający zaciski *c*. Masa izolacyjna *a*, *b*, *d*

jest połączona na sztywno z korytem metalowem *e* przez sprasowanie. Krawędź otworu *f* wchodzi w część spodnią *a* masy izolacyjnej.

Koryto *d* napełnia się olejem tylko o tyle, żeby górne końce występow *d* wystawały nad powierzchnią oleju. Wewnętrzne powierzchnie koryta *e* z żelaza lanego są pokryte masą izolacyjną, tworzącą wewnętrzne koryto *b*, do takiej wysokości, że olej nie może się dostać do miejsca styku obu koryt *b* i *e*.

Występy *d* są zbyteczne, jeżeli, naprzykład, cała środkowa część dna *a*, przez którą przechodzą zaciski *c*, jest podniesiona ponad część, przylegającą do bocznych ścianek koryta *b*, przez co tworzy się żłobek, otaczający całe urządzenie zaciskowe i gromadzący osad wodny.

Ciało izolacyjne *b*, mające kształt koryta, może być na wewnętrznej powierzchni pokryte lakierem lub tym podobnym materiałem dla zapobieżenia rozpełzaniu się oleju.

Ciało usztywniające mogłoby być również urządzone w ten sposób, żeby przylegało do wewnętrznych powierzchni ciała izolacyjnego, lub też było ze wszystkich stron otoczone przez materiał izolacyjny.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Płyta zaciskowa w formie koryta do muf końcowych lub innych przyrządów do przewodów prądu słabego, w której izolację powierzchniową tworzy olej o mniejszym ciężarze gatunkowym, niż ciężar gatunkowy wody, znamienna tem, że mające formę koryta ciało izolacyjne (*b*), w którym są osadzone zaciski (*c*), jest połączone z ciałem metalowem usztywniającem (*e*).

2. Płyta zaciskowa w formie koryta według zastrz. 1, znamienna tem, że ciało izolacyjne (*b*), w którym są osadzone zaciski (*c*), jest umieszczone w korycie żeliw-

nem (c) w taki sposób, że wewnętrzna powierzchnia tego koryta żeliwnego jest pokryta ciągłą warstwą materiału izolacyjnego aż ponad normalny poziom oleju.

3. Płyta zaciskowa w formie koryta według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że krawędź otworu (f) w dnie koryta żeliw-

nego (e) wchodzi w część spodnią (a) ciała izolacyjnego (b).

Siemens & Halske
Aktiengesellschaft.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

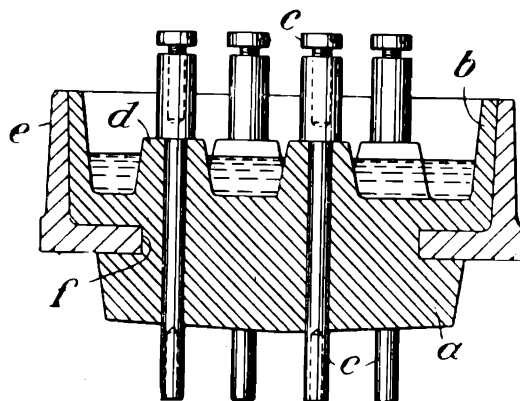

Fig. 2

